

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Posmac Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Posmac Veaceslav Gheorghe,

născut la 20 octombrie 1971, originar și domiciliat pînă la reținere în or. Ialoveni, str. M. Kogălniceanu 9/1.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 iunie 2013 - pînă la 19 noiembrie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 14 februarie 2014 - pînă la 13 martie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 03 iunie 2014 - pînă la 02 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 19 noiembrie 2013, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Posmac Veaceslav a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Posmac Veaceslav la 11 aprilie 2013, aproximativ la ora 23⁰⁰, în timp ce se afla la domiciliul său, din or. Ialoveni, str. M. Kogălniceanu, 9/1, avînd scopul comiterii violenței în familie, manifestată fizic și verbal, în rezultatul unei certici iscate spontan, i-a aplicat intenționat o lovitură cu cuțitul tatălui său vitreg, Doroș Ivan, în regiunea abdomenului, cauzîndu-i potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 991 D din 22.05.2013, vătămare corporală gravă.

3. Împotriva hotărîrii nominalizate a declarat apel acuzatorul de stat pe motivul blîndeții pedepsei, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri cu condamnarea lui Posmac Veaceslav la o pedeapsă privativă de libertate pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis. A menționat că instanța de fond corect a constatat vinovăția inculpatului, însă la stabilirea pedepsei acestuia nemotivat și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, suspendînd condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă, neținînd cont că infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor deosebit de grave, în rezultatul căreia a avut de suferit tatăl vitreg al inculpatului, mai mult ca atît, că anterior a fost condamnat, ispășind pedeapsa reală, iar concluzii pentru sine nu și-a făcut.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2014, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Posmac Veaceslav a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit.a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a inculpatului Posmac V. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a considerat că la aplicarea pedepsei lui Posmac V. pentru infracțiunea comisă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel, pripit a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece inculpatul anterior este condamnat, ispășind pedeapsa reală cu închisoarea, iar careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, precum și se caracterizează negativ la locul de trai.

Prin urmare, instanța ținînd cont de principiul individualizării pedepsei, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor deosebit de grave, a considerat că Posmac V. urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar

inculpatul Posmac Veaceslav, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond, invocând că hotărîrea contestată este una nefondată, deoarece pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale. A menționat că instanța de apel nu a apreciat faptul recunoașterii vinei și căinței sincere, însă a făcut trimitere la condamnarea anterioară a sa, antecedentele care sunt stinse. La fel instanța nu a ținut cont și de comportamentul agresiv al victimei, care de fapt a provocat conflictul și care a încercat să-l agreseze. Astfel, prin decizia atacată, i-a fost aplicată o pedeapsă neechitabilă, din motiv că el a conștientizat gravitatea acțiunilor sale prin recunoașterea vinei și căinței sincere.

7. Împotriva recursului inculpatului a fost depusă referință de către partea vătămată Doroș Ivan, care a considerat că cererea de recurs a lui Posmac Veaceslav urmează a fi admisă, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, deoarece pedeapsa aplicată fiului său vitreg este una prea aspră, fiindcă el a fost inițiatorul conflictului, deoarece era servit.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, criticînd hotărîrea atacată doar în latura stabilirii

pedepsei, semnalînd temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Reieșind din prevederile art.414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțînd o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționînd că prima instanță la stabilirea termenului pedepsei inculpatului nu a ținut în deplină măsură cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, stabilindu-i în această parte o pedeapsă inechitabilă.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul penal reține că lui Posmac Veaceslav în baza art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată

îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 15 ani, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 3 ani și 4 luni pînă la 6 ani și 8 luni.

Totodată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel, corect a exclus prevederile art. 90 Cod penal și a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii.

Conform art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Infracțiunea comisă de inculpat (art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal), potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca una deosebit de gravă, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei, în speță, nu este aplicabilă.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa închisorii în aceste limite, aplicată inculpatului Posmac V. de către instanța de apel (5 ani închisoare), este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luînd în considerație, circumstanțele atenuante stabilite.

Potrivit recursului, inculpatul critică măsura de pedeapsă aplicată, ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept. Însă, după cum s-a specificat mai sus, eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este prezentă în cauză, deoarece instanța de apel a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Posmac Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2014, în cauza penală în privința lui *Posmac Veaceslav Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev